

**Io. Iac. Chiffletii De Linteis Sepulchralibus Christi
Servatoris Crisis Historica**

Chifflet, Jean-Jacques

Antverpiae, 1624

Cap. VI. Sudarium Vesontinum videri illud ipsum de quo mira narrat Beda,
quodque à Virgine Deiparâ in Filij sepulturam concessum dicitur: primi
eius possessores.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64456](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64456)

rium vocatur. Durandus in Rationali: *Sudarium* Lib. 3. cap. 16.
est lineus pannus, quem ministrans Episcopo semper paratum habet, quo ille sudorem & omnem superfluum corporis tergat humorem. *Sudarium*, quo Christus Dominus in monte Oliueti sudorem sanguineum deterfit, in summâ veneratione habetur in Monte sancto Bauariæ. Iam *sudarium* in re funebri vsurpat Ioannes in Christi & Lazari sepulturâ, & alij communiter, vt ex sequentibus aliquot Capitibus planum erit. Cap. 11. & 20.

CAPVT VI.

Sudarium Vefontinum videri illud ipsum de quo mira narrat Beda, quòdque à Virgine Deiparâ in Filij sepulturam concessum dicitur: primi eius possessores.

DE sudario quod fuerat super caput Christi, hæc Venerabilis Beda, libro de Locis sanctis Cap. 5. ab ipso conscripto, ex relatione Arnulphi Episcopi, quem iisdem ferè diebus, quibus hæc gesta sunt, loca sancta visitasse testatur: *Sudarium capitis Domini, post resurrectionem eius, mox Christianissimus quidam Iudæus furatus, vsque ad obitum diuitiis sibi affluentibus habuit; qui moriturus interrogat filios, qui Domini sudarium, qui ceteras patris velit accipere reliquias:*

D 2   liquias:

liquias: maior thesauros rerum, minor elegit sudarium: & mox illi decrescunt opes usque ad paupertatem; fratri autem cum fide crescunt & opes, quod usque ad quintam generationem fideles tenuere. Hinc ad impios perueniens, diuitias tantum auxit, ut Iudais, & hoc multo tempore: donec post longa litigia, quibus Christiani Iudæi se Christi, infideles verò se patrum suorum affirmabant heredes; Mahumias Sarracenorum Rex, qui nostrâ stete fuit, iudex postulatur, qui accensâ grandi pyrâ, Christum iudicem precatur, qui hoc pro suorum salute super caput habere dignatus est. Missum ergo in ignem sudarium, veloci raptu efficiens euolat, & summo in aëre diutissimè quasi ludendo volitans, ad ultimum, cunctis utrimque intuentibus, sese leniter in cuiusdam de Christianâ plebe sinum deposuit; quod manè mox totus populus summâ veneratione salutabat, & osculabatur. habet autem longitudinis pedes octo. Hæc Beda. Incombustibilem sacri sudarij virtutem, non aliunde promanasse arbitror, quàm imputribilem ligni sanctæ Crucis qualitatem; quam de illius carnis sanguine bibisse ait S. Paulinus, *quæ passa mortem non vidit corruptionem*. Non absimile miraculum (quod Baronius refert ad annum M. XIV.) narrat Leo Ostiensis de linteo, quo Christus præcinctus pedes discipulorū terfit. *His diebus* (inquit) *Monachi quidam ab Ierose-*

1014.

Chron.
Cass. l. 2.
cap. 31.

Ierosolymis venientes, particulam lintei, cum quo pedes discipulorum Saluator extersit, secum detulerunt; & ob reuerentiam sacri huius loci (Cassinensis Monasterij) hic deuotissimè obtulerunt, sexto Idus Decembris. Verùm cum plurimi fidem derogarent, illi fide præditi particulam istam ardentibus imponunt prunis; quæ mox in colorem ignis versa est, amotis tamen carbonibus, ad pristinam speciem admirabiliter redijt: cùmque cogitarent quomodo vel ubi pignora tanta locarent, dispositione Dei contigit, vt eodem die mitteretur huc loculus ille mirificus, ubi nunc condita est lintei ipsius particula, argento & auro gemmisq; opere Anglico subtiliter & pulcherrimè decoratus.

Sudarium Vefontinum credimus esse illud ipsum de quo Beda: & quamuis nullis antiquorum historiis satis probari possit, quomodo ab illo sæculo, quo inuictum flammis apparuit, ad Vefontinos denique deriuatum sit; ratione tamen ducimur, quæ viris iudicio præditis non videbitur parui momenti; nempe quia Sudarij Vefontini longitudo & celebritas, Bedæ narrationi apprimè quadrant. Sudarium illud Bedæ, longum fuit pedes octo, vt est etiam Vefontinum; & eam fuisse sepulchri Domini longitudinem asserit Adrichomius. Longitudo verò Sindonis Taurinensis est pedum duodecim: quo fit, vt mihi probari non

D 3   possit

possit sententia Palæoti, qui eam Sindonem dicit esse Sudarium capitis Saluatoris, de quo egit Beda, cùm longitudinum diuersitas contrarium euincat; neque enim octo pedes, etiam Anglicani, (de quibus fortasse locutus videri possit Beda) æquare possunt longitudinem Sindonis Taurinensis, quamuis ea tantùm esset duodecim pedum communium. Cùm ergo illud Christi Sudarium octo pedes longum, quod è medijs flammis diuina virtus eripuerat, ex eo tempore perijsse non sit credibile; neque aliud in Ecclesiâ Dei reperiatur huius mensuræ, cuius celebritas & sanctitas priscis illis quæ Beda refert miraculis respondeat, præter Vesontinum; vehementer adducimur vt existimemus, illud ipsummet Bedæ æuo celebre Christi Sudarium, ex alijs in alios, ad Vesontinos denique peruenisse. Primos eius possessores Beda facit Iudæos, qui in Christum credidissent; atque vsque ad quintam generationem: exinde infideles, vsque ad tempora Mahuuiæ Sarracenorum Principis, quem Baronius refert anno DC. LXXVIII. vitâ functum, Gizid filium suum Regni heredem reliquisse.

Ann. 678.
n. 16.

Nec verò etiam temerè quis existimet, hoc ipsum esse Sudarium, quod ad Christum honestè & piè componendum, refert Metaphrastes bea-
tam

15. Aug.

tam Virginem genitricem porrexisse Iosepho funeris curator. *Mortuum videns Filium* (inquit) *eo motu animi usa est, ut oportuit; quin etiam in eo de cruce deponendo maternis manibus inseruiuit, & clauos qui extrahabantur in sinu suo accepit, & membra illius amplexa est, partim quidem vlnis astringens, partim suis lacrymis plagas emundans: deinde tota toti corpori circumfusa, Ecce tibi ab omni seculo praesinitum mysterium ad finem usque venit, o Domine, placida voce dixit: & Iosepho in manus tradens SVDARIVM, ait: Tibi autem deinceps cura erit. ut sepultura tradens, hoc eum honeste componas, myrrha condias, & ei iusta facias.* Haec Metaphrastes, cuius auctoritate ex antiquioribus desumpta monumentis vitur Baronijs.

Anno 34.

Neque textile illud munus per beatissimam Virginem solum concessum credimus, sed & fuisse monumentum manuum eius non immerito suspicamur: illa quippe (ut est in Prouerbijs) *qua* Cap. vlt. *fuit lanam & linum, & operata est consilio manuum suarum.*

Cum primum dulces infans proferre loquelas.

Bapt.
Mant.

Cæpit, & aduersis vestigia figere plantis;

Mater ei tunicas habiles ordita, nouumq;

Vestis opus, niueo puerum velauit amictu,

Suspiciensq; polos, inquit, Date Numina vesti

Incre-

*Incrementa mea, pueri cum corpore semper
Crescat, & ad sanctos ultrò se accomodet artus:
Non gladium tineamve ferat, non trita senecta
Cedat, & hæc nostri durent monumenta laboris.*

Inconfutilem enim tunicam Filij, operâ mirabili
texuisse creditur; nec non lineam eius adhuc pueri
subuculam consuisse, quæ è crassiore lino facta,
Romæ seruatur in æde sacrâ S. Ioannis Latera-
nensis. *Aliud quoque à Sudario capitis Domini ali-*
quantò maius linteum fertur ab ipsâ contextum, duo-
decim Apostolorum, & ipsius Domini continens ima-
gines, uno latere rubro, & altero viridi. ex venerabili

Loc.cit. Beda. Ἀρεακτον eius, siue

— quem pollice torquens

Libratum tereti versabat turbine fusum,

Lib. 14.
cap. 2.

Pulcheria Augusta soror Theodosij collocavit
olim in templo Ἰων Ὁδηγῶν, auctore Nicephoro. Et
in oppido Aduaticorum Huo, seruatur etiamnum
eiusdem B. Virginis glomus, filo sacris digitis di-
ducto & presso decorus. ita vt non temerè credi
possit, eam, quæ inter Ægyptios λιπέργης καὶ λινο-
πλόκης vixerat aliquamdiu, obnubendo filio sepul-
chrale sudarium proprijs manibus laborasse; vel
saltem è linteo duplici, acu sacrâ per medium
consuisse; sic enim confectum cernitur Vesontio-
ne, futurâ per medium excurrente. Et sanè moris
fuit